

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

19-14 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van mevrouw (...) en de heer (...) (hierna klagers) jegens mevrouw (...) (hierna verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. M.B. Kroon (lid) en mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 4 oktober 2019 ontving het College van Toezicht een klaagschrift van klagers gedateerd 4 oktober 2019. Het College bevestigde de ontvangst van het klaagschrift bij brief van 7 oktober 2019. Bij e-mail van 8 oktober 2019 deelden klagers mee de klacht niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend. Het College verklaarde de klacht op 14 oktober 2019 ontvankelijk.

Bij brief van 22 oktober 2019 verzocht het College aan klagers om aanvullende informatie te verstrekken.

Bij brief van 22 oktober 2019 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen. Het College ontving het verweerschrift, gedateerd 19 november 2019, op 19 november 2019.

Klagers verstrekten bij e-mail van 20 november 2019 de gevraagde aanvullende informatie. De advocaat van verweerster reageerde bij brief van 3 december 2019 op de aanvullende informatie van klagers.

Het College besloot vervolgens dat een hoorzitting zou plaatsvinden. Partijen werden hierover bij brief van 8 januari 2020 geïnformeerd.

Bij e-mail van 29 januari 2020 dienden klagers een aangepast klaagschrift in en verstrekten zij aanvullende informatie.

Het College deelde bij brief van 6 februari 2020 aan klagers mee dat alleen een oordeel zou worden uitgesproken over de klachten in het klaagschrift van 4 oktober 2019. Klagers reageerden bij brief van 10 februari 2020 op deze brief.

Het College deelde -in reactie hierop- bij brief van 17 februari 2020 aan klagers mee dat kennis was genomen van het aangepaste klaagschrift en de aanvullende informatie van klagers behoudens indien en voor zover deze stukken nieuwe klachten bevatten.

De advocaat van verweerster verstreekte op 24 februari 2020 aanvullende informatie.

Klagers verzochten bij e-mail van 27 februari 2020 om te worden gehoord zonder verweerster en haar advocaat. Het College deelde klagers bij e-mail van 28 februari 2020 mee dit verzoek niet te honoreren omdat het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) hiervoor geen aanknopingspunten bood.

De hoorzitting vond plaats op 10 maart 2020. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Verweerster is sinds 1 mei 2016 als gedragswetenschapper in dienst bij organisatie Y, een instelling voor gesloten jeugdhulp.
2. Klagers zijn de gezaghebbende pleegouders van pleegzoon X, geboren in oktober 2003.
3. Pleegzoon X verblijft sinds 4 januari 2018 bij organisatie Y waar hij gesloten jeugdhulp krijgt in een vrijwillig kader, dat wil zeggen met instemming van de gezaghebbende (pleeg)ouders, op verzoek van de desbetreffende gemeente en met een machtiging van de kinderrechter. Van 4 januari 2018 tot 27 september 2018 verbleef X op een gesloten afdeling. Op 27 september 2018 werd hij overgeplaatst naar een minder gesloten afdeling bij organisatie Y.
4. Verweerster was de behandelcoördinator van X van 4 januari 2018 tot half september 2018 en van 1 februari 2019 tot 1 november 2019. Vanaf juni 2019 bekleedde zij deze functie samen met een andere gedragswetenschapper die eveneens werkzaam was bij Y.
5. Klagers dienden op 27 januari 2019 een klacht in bij de interne klachtencommissie van Y over het handelen van organisatie Y jegens hen en hun pleegzoon. Op 20 maart 2019 vond hierover een hoorzitting plaats. Klagers, een afdelingshoofd van Y en verweerster waren bij de zitting aanwezig. De klachtencommissie deed op 13 mei 2019 uitspraak. In de uitspraak benoemde de klachtencommissie een aantal afspraken dat partijen in de hoorzitting had gemaakt. Deze hielden onder meer in dat tussen klagers en Y gemaakte afspraken op papier zouden worden gezet, toezeggingen zouden worden nagekomen en stukken tijdig naar klagers zouden worden gestuurd. Ook zouden klagers en Y vooraf afstemmen hoe en wanneer bepaalde onderwerpen naar pleegzoon X werden gecommuniceerd. Voorts werd afgesproken dat Y aan klagers de volgende stukken zou verstrekken: (de evaluatie van) het perspectiefplan met alle bijlagen, tussentijdse rapportages en eindrapportages over behandelingen en therapieën, dag-rapportages of incidentenrapportages en verslagen van besprekingen.
6. Op 3 mei 2019 rondde de Raad voor de Kinderbescherming (hierna ook de Raad) een onderzoek af met een rapportage. Dit onderzoek was verricht op verzoek van de desbetreffende gemeente vanwege de visieverschillen die bestonden tussen klagers en Y over de hulp die aan pleegzoon X moest worden geboden en vanwege de communicatieproblemen tussen klagers en Y. De Raad besloot het onderzoek intern af te sluiten met een terug-verwijzing naar de gemeente.
7. Verweerster stuurde op 22 mei 2019 een e-mail naar klagers. In deze e-mail stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Het is na de vorige perspectiefplanbespreking (1/4/2019) niet meer gelukt om elkaar te zien. Hoewel er meerdere malen is geprobeerd een datum voor overleg te plannen, als ook de uitnodiging aan jullie is gedaan om zelf met een datumvoorstel te komen, is dit nog niet

gerealiseerd. Wij krijgen de indruk dat we opnieuw in een impasse belanden.
(...)

Uit de mailwisselingen vanaf eind april krijg ik de indruk dat (...) (*CvT: de forensisch psycholoog*) door jullie als een soort 'woordvoerster' naar voren geschoven wordt. Volgens mij is dat een verkeerde gang van zaken, aangezien jullie in jullie rol als gezaghebbende verantwoordelijkheid hebben naar X en in de samenwerking met Y.

(...) Ik vind, zoals al vele malen in diverse mails en gesprekken benadrukt, het belangrijk voor de ontwikkeling van X dat we stappen vooruit kunnen zetten. Omdat we opnieuw in een impasse lijken te belanden en we in mijn ogen de afgelopen periode diverse gesprekken en initiatieven hebben ondernomen om de samenwerking, de afstemming en de communicatie te verbeteren, voelen wij als Y zijnde de noodzaak (stelling in te gaan nemen in dit traject) om onze behandelvisie onomstotelijk helder te maken.

Wat mij betreft zijn er momenteel twee opties:

Optie 1

is dat we vanuit jullie de toestemming krijgen om de behandeling (en opvoeding) van X vorm te geven zoals die in onze ogen noodzakelijk is om tot ontwikkeling te kunnen komen (dus o.a. uitbreiding van verlof en mobiele telefoongebruik).

Optie 2

we beëindigen de behandeling van X, dit omdat we de verschillende visies m.b.t. de behandeling van X niet kunnen stroomlijnen en dit ten koste gaat van X. Wij zullen dat op deze manier niet langer voortzetten.'

8. Op 24 juni 2019 vond een zitting plaats bij de kinderrechter over de verlenging van de machtiging gesloten jeugdhulp in een vrijwillig kader en over het verzoek om een voorlopige voogdijmaatregel te treffen waarbij het gezag over X werd belegd bij een gecertificeerde instelling jeugdzorg. De Raad had dit verzoek gedaan op verzoek van klagers. Klagers trokken dit verzoek ter zitting in.

9. Bij telefax van 5 juli 2019 deelden klagers aan de kinderrechter mee dat zij mevrouw A per 1 juli 2019 machtigden om namens hen te handelen voor de duur dat hun pleegzoon bij Y zou verblijven.

10. Op 9 juli 2019 stuurde verweerster een brief naar de betrokken kinderrechter waarin zij adviseerde om het gezag over pleegzoon X te beleggen bij een gecertificeerde instelling jeugdzorg en niet meer bij klagers.

11. Op 18 juli 2019 stuurden verweerster, samen met de andere gedragswetenschapper, een brief naar de Raad voor de Kinderbescherming en de betrokken kinderrechter. In deze brief herhaalden zij het advies dat het gezag over X bij een onafhankelijke organisatie zou moeten liggen en niet bij klagers. Zij schreven dat klagers hun pleegzoon deelgenoot maakten van hun strijd tegen organisatie Y wat zijn ontwikkeling schaadde. Het gedrag van klagers had een zeer ontwrichtende werking op de gemoedstoestand en het gedragsbeeld van X waardoor hij in zijn ontwikkeling werd bedreigd. Zij verzochten om klagers met spoed uit het gezag te ontheffen.

12. Bij brief van 19 augustus 2019 verzocht het afdelingshoofd van Y 'namens het behandelteam' aan de kinderrechter om zo spoedig mogelijk uitspraak te doen over het treffen van een voorlopige voogdijmaatregel.

13. De directeur van Y zond op 4 september 2019 een brief naar klagers dat de afdeling waar X verbleef per 1 oktober 2019 zou worden gesloten. In deze brief stond -voor zover hier van belangvoorts het volgende:

‘Het behandelbelang van X staat voorop en daarom is Y van mening dat:

- indien er voor 5 oktober een voorlopige voogdijmaatregel wordt uitgesproken door de kinderrechter, waarbij het gezag belegd wordt bij (...) (*CvT: een gecertificeerde instelling jeugdzorg*), X overgeplaatst kan worden naar de gesloten behandelafdeling (...), om daar zijn behandeling te vervolgen. Deze behandelgroep sluit aan bij het huidige inhoudelijke behandeladvies;
- indien er voor 5 oktober 2019 geen voorlopige voogdijmaatregel wordt uitgesproken, zult u per direct op zoek moeten gaan naar een andere behandelaar en behandelsetting voor X. De samenwerking is dermate gebrouilleerd dat wij de mening zijn toegedaan dat, in het belang van X, zijn behandeling hier, zonder voorlopige voogdijmaatregel, niet voortgezet kan worden.’

14. Bij brief van 3 oktober 2019 trok de Raad voor de Kinderbescherming het verzoek tot een voorlopige voogdijmaatregel in bij de rechter. Klagers hielden het gezag.

15. Op 1 november 2019 werd X overgeplaatst naar een andere instelling voor gesloten jeugdhulp.

3. Het standpunt van klagers en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweerster klagers nooit actief en op gelijke wijze heeft geïnformeerd over de uitvoering van de opdracht. Er is nooit een behandelplan opgesteld. Alle kennis en ervaring van klagers werd genegeerd. Regelmatig kregen zij te horen ‘Wij zijn de professionals’.

2. De tweede klacht is dat verweerster heeft geweigerd samen te werken met klagers. Verweerster heeft een door klagers ingehuurde forensisch psycholoog geweigerd als gesprekspartner. Toen de psycholoog zich had teruggetrokken, heeft verweerster ook geweigerd om in gesprek te gaan met mevrouw A. Klagers hadden mevrouw A gemachtigd om namens hen de contacten met Y te onderhouden met ingang van 1 juli 2019. Verweerster heeft voorts op 22 mei 2019 een dreigmail naar klagers verstuurd waarin zij dreigde te stoppen met de behandeling van X als klagers geen toestemming gaven voor onbegeleid verlof van X en internetgebruik (muziek maken op de laptop en gebruik van een telefoon). De toestemming voor onbegeleid verlof en het gebruik van de laptop was echter al gegeven in een eerdere e-mail.

3. De derde klacht is dat verweerster in de periode januari 2018 tot en met december 2018 diverse dag-rapportages en perspectiefplannen per gewone post naar klagers heeft gestuurd. Pas na lang aandringen is dit aangepast. Klagers zijn het er ook niet mee eens dat verweerster zonder hun toestemming op 18, 21 en 24 juni 2019 e-mails heeft gestuurd naar de desbetreffende gemeente over X. Op 27 juni 2019, 6 en 9 juli 2019 heeft verweerster wederom e-mails gestuurd naar de gemeente zonder toestemming van klagers. Verweerster heeft tevens zonder toestemming meerdere brieven naar de Raad voor de Kinderbescherming gestuurd en naar de rechter met de eis dat klagers uit het gezag werden gezet. Verweerster was namelijk van mening dat het gezag van klagers moest worden overgedragen aan een gecertificeerde instelling zoals bedoeld in de Jeugdwet.

4. De vierde klacht is dat verweerster geen contact heeft opgenomen met Veilig Thuis voor advies. In plaats hiervan doet zij zorgmeldingen bij de rechtbank en de Raad voor de Kinderbescherming terwijl er geen sprake is van een raadsonderzoek of betrokkenheid van een gecertificeerde instelling. Verweerster heeft zich niet gehouden aan de voor haar geldende meldcode. Dit blijkt uit de brieven van 9 en 18 juli 2019 naar de rechter en de Raad voor de Kinderbescherming. De brief van 19 augustus 2019 heeft het afdelingshoofd van Y verstuurd op verzoek verweerster of na overleg met haar toen klagers zonder reden niet kwamen opdragen bij het gesprek met de directie van Y op 14 augustus 2019. De brief van de directie van Y van 4 september 2019 aan de rechter en de Raad, is onder leiding van verweerster verstuurd.

5. De vijfde klacht is dat verweerster diverse malen onjuiste informatie heeft verstrekt aan de Raad voor de Kinderbescherming en de rechter zonder dat hierom werd gevraagd. Verweerster heeft voorts haar afwegingen niet vastgelegd in het dossier.

6. De zesde klacht is dat klagers stukken uit het dossier missen. Het betreft de volgende stukken: de evaluaties(s) van perspectiefplan(nen) met bijlagen, de rapportages over de behandelingen en therapieën, verslagen van besprekingen, contactjournaals, gespreksverslagen.

7. De zevende klacht is dat klagers tot op heden geen stukken hebben ontvangen uit het dossier. Zij zijn sinds augustus 2018 al bezig met het opvragen hiervan.

8. De achtste klacht is dat klagers het recht is ontnomen op verbetering, aanvulling of verwijdering van gegevens uit het dossier van X. Verweerster weigert om hun een kopie van het dossier te sturen of inzage in het dossier te geven.

9. De negende klacht is dat klagers alleen dag-rapportages en een perspectiefplan hebben ontvangen. Er is nooit een behandelplan opgesteld dat verweerster met klagers heeft besproken. Verweerster legt informatie die klagers geven niet vast zoals de relatie tussen X en zijn biologische familie.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Niet duidelijk is wat het procesbelang van klagers is om plotseling over verweerster te klagen. In de interne klachtprocedure uit 2019 zijn afspraken tussen klagers en organisatie Y gemaakt. Deze afspraken zijn ook van toepassing in de verhouding tussen klagers en verweerster. Dit legitimeert een schorsing van de onderhavige procedure. Verweerster heeft desondanks besloten om inhoudelijk verweer te voeren uit respect voor het College van Toezicht en haar beroepsgroep.

2. Verweerster herkent zich niet in de klachten en betwist de inhoud hiervan. Pleegzoon X is een 'beschadigde' maar behandelbare jongen van zestien jaar. Er is sprake van een beperkte gewetensontwikkeling, een forse hechtingsproblematiek en een traumatisch verleden. Het behandelteam van organisatie Y verklaart vanuit deze problematiek het seksueel overschrijdend gedrag van X. Hieruit voortvloeiend zijn gezamenlijke behandeldoelen geformuleerd over het versterken van coping- en regulatievaardigheden bij X en het vergroten van kennis van maatschappelijk en wettelijk geaccepteerde normen en waarden op seksueel vlak. Het

behandelteam bestaat naast verweerster uit een afdelingshoofd, een trajectbegeleider, pedagogische medewerkers, docenten en therapeuten.

3. Tussen klagers en organisatie Y is een verschil van inzicht ontstaan over de behandeling van hun pleegzoon. Organisatie Y is van mening dat behandeling zowel de gewetens- als de sociale ontwikkeling van X kan stimuleren. Hierover zijn diverse perspectiefplannen met behandeldoelen geformuleerd en geëvalueerd. Klagers zien echter voor X geen ontwikkelmogelijkheden. Tegelijkertijd hebben zij wel de perspectiefplannen goedgekeurd.

4. Verweerster heeft bij pleegzoon X gewerkt met de basismethodiek 'Master'. Bij de indicatie, diagnostiek en behandeling heeft zij gebruik gemaakt van de richtlijnen jeugdhulp. Verweerster heeft als zorgverlener een eigen verantwoordelijkheid bij het bepalen van wat in het concrete geval goede zorg is. De verhouding cliënt-zorgaanbieder is er niet één van 'u vraagt-wij draaien', zeker niet bij een driehoeksrelatie waarvan in dit geval sprake is. Vaak is ook niet duidelijk tegen wie de klachten zijn gericht.

5.1. In reactie op de eerste klacht merkt verweerster op dat zij zich niet herkent in deze klacht. Klagers zijn te allen tijde gelijkelijk geïnformeerd. Dit gebeurde juist, tijdig en volledig. Er waren perspectiefplannen waarvoor klagers diverse malen input hebben geleverd en klagers hebben hiervoor toestemming gegeven.

5.2. Nadien ontstond echter verschil van inzicht over de uitvoering van de plannen omdat klagers hun mening hadden bijgesteld over de ontwikkelmogelijkheden van X. Klagers konden zich in het bijzonder niet vinden in de overplaatsing van X op 27 september 2018 van een gesloten naar een besloten afdeling. Organisatie Y had over de voorgenomen overplaatsing echter meerdere gesprekken met klagers gehad. Ook was hierover diverse malen telefonisch contact geweest. Organisatie Y heeft deze keuze weloverwogen gemaakt. De overplaatsing werd passend geacht in het kader van de behandeling van X. Organisatie Y heeft klagers hierover zo goed mogelijk geïnformeerd en klagers zelfs hulp aangeboden die werd geweigerd. In de interne klachtenprocedure uit 2019 hebben partijen in de hoorzitting over de onderlinge communicatie afspraken gemaakt.

6.1. In reactie op de tweede klacht merkt verweerster op dat van een weigering om in gesprek te gaan met de door klagers genoemde personen nooit sprake is geweest. De e-mail van 22 mei 2019 was het gevolg van het structureel en systematisch ondermijnen van de uitvoering van de perspectiefplannen door klagers. Binnen de context van de discussie tussen partijen was deze e-mail een vorm van transparante en respectvolle communicatie op basis van gelijkwaardigheid geweest.

6.2. Verweerster heeft de e-mail van 22 mei 2019 na overleg met het afdelingshoofd verstuurd omdat het na meerdere verzoeken niet tot een afspraak met klagers was gekomen. Eerder had zij met klagers afgesproken dat eenduidigheid in de berichtgeving belangrijk was voor pleegzoon X. Meermaals heeft zij klagers dringend verzocht om bij een specifieke bespreking aanwezig te zijn. Verweerster had de indruk dat klagers de door hen ingehuurd forensisch psycholoog als een soort van woordvoerder naar voren hadden geschoven. Verweerster heeft dit met de betrokken forensisch psycholoog besproken en deze heeft dit bevestigd.

7. 1. In reactie op de derde klacht merkt verweerster op dat voor zover deze klachten haar aangaan, zij met toestemming van klagers heeft gehandeld althans dat haar nimmer een intrekingsverzoek heeft bereikt. Gelet op de rechtsverhouding tussen organisatie Y en de desbetreffende gemeente

was communicatie voorts nodig om de gemaakte afspraken te kunnen uitvoeren. De gemeente financierde het zorgtraject van pleegzoon X en was daarbij onder meer aangewezen op informatie van Y, en dus van verweerster. Ter uitvoering van de financiële afspraken is informatie gedeeld met de gemeente. Klagers laten na specifiek te zijn over de door verweerster verstrekte informatie.

7.2. Voorafgaand aan de e-mails van 18, 21 en 24 juni 2019 heeft verweerster meermaals via de e-mail en telefonisch contact gehad met de gemeente. Zij was er dan ook niet van op de hoogte dat hiervoor ineens geen toestemming van klagers meer bestond. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om een zorgtafeloverleg te organiseren. Hierover is meermaals gesproken met de gemeente. Verweerster wilde de gemeente informeren over de laatste stand van zaken omdat zij in die periode haar portefeuille waarin de verblijfsafdeling zat van pleegzoon X, zou overdragen aan een collega.

7.3. De e-mails van 27 juni 2019 en van 6 en 9 juli 2019 gingen over de datum van het zorgtafeloverleg. Voorts heeft verweerster bij de gemeente geïnformeerd naar de uitkomsten van de zitting op 24 juni 2019 omdat de gemeente de verzoekende partij was bij de rechter voor de verlenging van de machtiging gesloten jeugdhulp en de Raad voor de Kinderbescherming voor het toekennen van de voorlopige voogdij. Gezien de zorgen over de ontwikkeling van pleegzoon X en de onveiligheid die daarmee gepaard ging, de rol van klagers, het verzoek tot voorlopige voogdij van de Raad voor de Kinderbescherming en het 'mandaat-schap', heeft verweerster in overleg met het multidisciplinaire team besloten om deze zorgen kenbaar te maken bij de partijen die iets met deze informatie zouden moeten doen. Alle betrokkenen (klagers en de gemeente) zijn geïnformeerd en hebben kopieën van de verstuurd documenten ontvangen.

7.4. Kennelijk ligt ergens op of omstreeks eind juni 2019 een omslagpunt van klagers wat betreft het intrekken van hun toestemming. Verweerster leidt hieruit af dat deze toestemming daarvoor wel aanwezig was. Verweerster verwijst hiervoor naar de correspondentie uit de periode voorafgaand aan eind juni 2019 waartegen klagers niet ageren.

7.5. Het is juist dat het versturen van gevoelige informatie via de reguliere post al gauw kan worden ervaren als onzorgvuldig handelen. Verweerster begrijpt de opmerkingen van klagers op dit punt en verontschuldigt zich hiervoor. Tijdens de hoorzitting in de interne klachtenprocedure hebben klagers bevestigd dat de stukken inmiddels per beveiligde e-mail worden verstuurd en dat dit goed verloopt.

7.6. Klagers hebben de Raad voor de Kinderbescherming zelf geïnformeerd toen zij hadden besloten dat zij het gezag over hun pleegzoon wilden 'inleveren'. De Raad was dus op instigatie van klagers inhoudelijk betrokken.

8.1. In reactie op de vierde klacht deelt verweerster mee dat de wettelijke meldrechten van toepassing zijn bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld. Klagers hebben niet gesteld dat van een dergelijk vermoeden sprake was. Voorts was de Raad voor de Kinderbescherming al betrokken bij het traject.

8.2. Deze vierde klacht komt erop neer dat klagers van mening zijn dat verweerster zich niet had mogen bemoeien met het gezag van klagers. Dit is misschien begrijpelijk maar dit is geen klachtrechtelijk verwijtbaar handelen. De Raad voor de Kinderbescherming was namelijk al in een vroeg stadium betrokken bij de problematiek. De Raad had een spoedverzoek voorlopige voogdij ingediend bij de rechtbank. De zitting in deze procedure was op verzoek van klagers meerdere keren

uitgesteld. Uiteindelijk heeft de Raad op 3 oktober 2019 zijn verzoek ingetrokken omdat de gemeente had ingestemd met een plan richting 'thuis'.

8.3. Verweerster merkt over de bemoeienis van de Raad voor de Kinderbescherming op dat de gemeente aan de Raad heeft laten weten dat in de interne klachtenprocedure constructieve afspraken zijn gemaakt tussen klagers en organisatie Y. De Raad had zich toen afgevraagd welke bemoeienis nog passend was en heeft klagers en de gemeente uitgenodigd voor een gesprek. Organisatie Y heeft niet kunnen aansluiten bij dit gesprek omdat het erg kort dag was. Op basis van dit gesprek is besloten dat bemoeienis van de Raad niet langer noodzakelijk was. Ontheffing van klagers uit het gezag was niet meer aan de orde.

8.4. Op 9 juli 2019 heeft verweerster contact opgenomen met de gemeente nadat klagers hadden bericht dat een andere persoon, mevrouw A, de mandaathouder was geworden voor klagers. Het feit dat in de zitting bij de rechter positief was gereageerd op het voorstel om te onderzoeken of de forensisch psycholoog de uitvoering van het gezag op zich kon nemen, betekende nog niet dat dit gold voor elke 'willekeurige' persoon. In deze e-mail heeft verweerster haar advies nogmaals duidelijk gemaakt aan alle betrokkenen: het was van essentieel belang dat de beslissingsbevoegdheid inzake X bij een instantie of persoon kwam te liggen die onafhankelijk was.

8.5. In het bericht van 18 juli 2019 heeft verweerster de zorgen over de ontwikkeling van pleegzoon X gedeeld met de betrokken onderzoekster van de Raad voor de Kinderbescherming. Dit paste bij de plicht van een hulpverlener.

8.6. In het bericht van 18 augustus 2019 zijn deze zorgen opnieuw kenbaar gemaakt bij de rechter en de Raad omdat de zitting was uitgesteld en de situatie niet veranderde.

9. In reactie op de vijfde klacht deelt verweerster mee dat zij niet weet welke informatie klagers bedoelt en waarom deze onjuist zou zijn. Voorts is onduidelijk welke afwegingen verweerster niet heeft vastgelegd in het dossier volgens klagers. Elke drie maanden wordt het perspectiefplan van pleegzoon X geëvalueerd en zo nodig aangepast. Daarnaast worden allerlei zaken bijgehouden zoals therapie sessies en gebeurtenissen tijdens de dag.

10. In reactie op de zesde klacht deelt verweerster mee dat het dossier van X de gegevens bevatte die noodzakelijk zijn voor de kwaliteit en continuïteit van de zorg en de verantwoordingsverplichting. De Beroepscode verplicht niet tot het toevoegen van bepaalde documenten aan het dossier.

11. In reactie op de zevende klacht overlegt verweerster een overzicht van de documenten die naar klagers zijn verstuurd. Het betreft de volgende documenten: alle uitgebrachte perspectiefplannen, alle individuele rapportages vanaf juli 2018, het ontwikkelingsperspectief Deel A, B en C (school), printoverzicht TLS, de aanvraag begeleid-onbegeleid verloftraject, een aanvraag onbegeleid verlof, een veiligheidsplan groep 16-10-2018, de mentorgesprekken met X van 4 tot en met 24 oktober 2018, het indicatieformulier therapie van 26 oktober 2018, het verslag algemeen van 31 oktober 2018 (beantwoording vragen gemeente voor verlenging gesloten machtiging), de voortgang ikpuber-training van 6 november 2018, het tussentijds verslag therapie van 6 november 2018, het eindverslag Out of the Circle van 13 november 2018, het therapieverslag van 9 januari 2019, de notulen tussentijds overleg op 1 april 2019, het verslag observatie en de voortgang van 1 april 2019 en een advies over het perspectief van pleegzoon X van 24 april 2019.

12. In reactie op de achtste klacht deelt verweerster mee dat niet is gebleken dat klagers een schriftelijk verzoek hiertoe hebben ingediend. Verweerster wil onjuistheden in het dossier uiteraard corrigeren maar dan moet ze wel weten om welke onjuistheden het gaat.

13. In reactie op de negende klacht deelt verweerster mee dat bij gebreke van bewijs van het tegendeel ervan moet worden uitgegaan dat zij zorgvuldig rapporteert zoals bedoeld in de Beroepscode 2017 van de NVO.

5. Nadere informatie klagers

Klagers verstrekten op 29 januari 2020 aanvullende informatie.

1. Klagers hebben met name problemen ervaren met verweerster en niet met de mentoren en begeleiders bij Y.

2. Klagers hadden al vóór de dreigmail van verweerster van 22 mei 2019 toestemming gegeven aan medewerkers van Y over verlof, internetgebruik en telefoongebruik door hun pleegzoon X. Deze toestemming zou in het dossier moeten staan.

3. Na ontvangst van de e-mail van 22 mei 2019 van verweerster, hebben klagers bij de Raad voor de Kinderbescherming en bij de kinderrechter op 31 mei 2019 een verzoek ingediend tot beëindiging van hun gezag en tot het treffen van een voorlopige voogdijmaatregel. Zij wilden niet langer de discussie met verweerster aangaan en vervolgens niet worden gehoord. Verweerster heeft hun pleegzoon X ook in een loyaliteitsconflict gebracht door informatie met hem te delen die niet voor hem was bestemd. De rechter heeft op 24 juni 2019 geweigerd om hun verzoek in behandeling te nemen. Pleegzoon X heeft de rechter laten weten dat hij niet wilde dat het gezag bij zijn pleegouders werd weggehaald.

4. Klagers hebben aan verweerster slechts twee keer schriftelijk toestemming gegeven om informatie te verstrekken aan derden, te weten aan de forensisch psycholoog die zij hadden ingeschakeld en in de aanloop naar de zitting bij de rechtbank op 24 juni 2019. Verweerster heeft dus geen toestemming gekregen om informatie met de gemeente te delen.

5. Klagers hebben inderdaad de documenten ontvangen die verweerster noemt in het verweerschrift. Er moet echter veel meer worden vastgelegd zoals de stappen in de behandeling. Dit is niet gebeurd. Bepaalde documenten ontbreken.

6. Nadere informatie verweerster

Verweerster verstreekte op 21 februari 2020 aanvullende informatie.

1. Verweerster is van mening dat klagers geen enkele klacht hebben onderbouwd. De aanvullende informatie die klagers op 20 november 2019 aan het College van Toezicht hebben verstrekt, heeft geen relatie met het klaagschrift van 4 oktober 2019 waardoor onduidelijk is welke stukken bij welke klachten horen.

2. Verweerster heeft uitsluitend te goeder trouw gehandeld. Zij was steeds gericht op het professioneel begeleiden van haar cliënt, pleegzoon X.

3. Verweerster bestrijdt dat zij niet met klagers heeft willen samenwerken. Zij verwijst hiervoor onder meer naar de uitspraak van de interne klachtencommissie. Hierin staan de met klagers gemaakte afspraken omschreven.

7. De hoorzitting

1. Klaagster brengt in de hoorzitting van 10 maart 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Zij herhaalt dat verweerster nooit samen met hen een behandelplan heeft opgesteld om het doel van de behandeling vast te stellen.

1.2. Klagers hebben verweerster alléén toestemming gegeven voor het delen van de rapportage bij de kinderrechtter op 24 juni 2019. Voorts hebben zij verweerster achteraf toestemming gegeven om informatie te verstrekken aan de instelling waar hun pleegzoon op 1 november 2019 naar toe is verhuisd. Verweerster had deze instelling echter al daarvóór benaderd.

1.3. Klagers hebben geen toestemming aan verweerster gegeven voor het verstrekken van informatie aan de desbetreffende gemeente. Zij waren opdrachtgever richting Y en de gemeente was de financier van de jeugdhulp. Zij hebben op enig moment steun gevraagd aan de gemeente om hen te helpen in de relatie met Y. Zij hebben alle verslagen die zij van Y ontvingen, doorgestuurd naar de gemeente zodat de gemeente wist wat er speelde.

1.4. De e-mail van verweerster van 22 mei 2019 heeft tot een escalatie geleid van de situatie.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 10 maart 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. Verweerster was in deze zaak de behandelcoördinator. Haar taken bestonden uit het uitzetten van de lijnen en de leerdoelen voor de behandeling van X. Dit deed zij in samenwerking met het behandelteam. Zij was verantwoordelijk voor het vasthouden aan de uitgezette lijnen en leerdoelen.

2.2. In de eerste tien dagen na de plaatsing van een jongere bij Y wordt een voorlopig perspectiefplan opgesteld. Dit gebeurt op basis van het dossier. Na zes weken wordt een eerste perspectiefplan opgesteld waarin de lange-termijn-doelen worden geformuleerd. Dit perspectiefplan wordt elke drie maanden geëvalueerd en aangepast. In de tussenliggende periodes koppelen de mentor en de jeugdige zelf hun korte-termijn-doelen aan het perspectiefplan. Het perspectiefplan is tevens het behandelplan.

2.3. In haar hoedanigheid van behandelcoördinator heeft zij zorggedragen voor de verzending van de eindverslagen van de therapieën aan alle betrokkenen. Deze worden altijd meegestuurd met het perspectiefplan. De betrokken therapeuten zijn verantwoordelijk voor een specifieke therapie. Zij stellen de verslagen op van een afgeronde therapie en versturen deze. Persoonlijke werkaantekeningen worden niet gedeeld en zitten daarom niet in het dossier.

2.4. Pleegzoon X heeft van de kinderrechtter gehoord dat klagers hadden verzocht om een gezags-beëindigende maatregel. Verweerster heeft toen met X gesproken over wat er speelde. De inhoud van haar e-mail van 22 mei 2019 heeft zij niet met hem gedeeld. Zij heeft ook geen e-mails aan hem voorgelezen. Het kan zijn dat de inhoud van een e-mail met X is gedeeld maar niet door haar.

2.5. Verweerster heeft aan de Raad voor de Kinderbescherming verzocht om het gezag van klagers te beëindigen omdat de Raad al was betrokken bij dit dossier omdat klagers hadden aangegeven hun gezag te willen inleveren. Zij heeft niet als eerste contact gezocht met de Raad. De onderzoeker van de Raad die eerder -van januari 2019 tot april 2019- onderzoek had gedaan, heeft haar benaderd en verteld dat klagers haar hadden gebeld met het verzoek om hun gezag te beëindigen. Verweerster heeft de raadsonderzoeker toen meegenomen in de stand van zaken. Vervolgens werd zij uitgenodigd voor de zitting op 24 juni 2019 om een toelichting te geven op de verlenging van de machtiging gesloten jeugdhulp. Ook het verzoekschrift van klagers om een voorlopige voogdijmaatregel te treffen, zou daar worden besproken. Daarna heeft verweerster de Raad uit eigen beweging ingeschakeld vanwege de onveilige situatie die zou kunnen ontstaan voor X omdat klagers hun gezag wilden inleveren. Zij heeft vervolgens op 9 juli 2019 hierover een brief naar de kinderrechter gestuurd en op 18 juli 2019 een brief naar de Raad en de kinderrechter. Zij heeft wel overwogen om Veilig Thuis te informeren maar dit niet gedaan omdat de Raad al bij de zaak was betrokken.

2.6. Verweerster heeft in deze zaak niet overwogen om haar rol van behandelcoördinator te laten overnemen door een ander. In het eerste jaar waren de contacten met klagers niet heel soepel verlopen maar na de zitting bij de interne klachtencommissie waren afspraken gemaakt over de onderlinge communicatie. Pas daarna zijn de visie van klagers en Y uit elkaar gaan lopen en is de communicatie verslechterd.

2.7. Verweerster heeft procedurele en inhoudelijke informatie verstrekt aan de desbetreffende gemeente. Zij wist niet dat zij dit niet meer mocht doen. Deze gemeente is vanaf de aanvang van de behandeling bij het dossier betrokken geweest.

2.8. Verweerster staat nog steeds achter de inhoud van haar e-mail van 22 mei 2019. Deze e-mail was bedoeld om een uitbreiding te krijgen van de toestemming van klagers voor het gebruik door X van de mobiele telefoon en het internet. Voor deze twee activiteiten hadden klagers inderdaad specifieke toestemming gegeven.

8. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 5 van de Beroepscode 2017 (Positie van de cliënt en zijn wettelijk vertegenwoordiger(s)) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. Tenzij lid 2 of lid 7 anders bepaalt, komt de pedagoog de verplichtingen uit de beroepscode na jegens de cliënt, ongeacht zijn leeftijd, en jegens de vertegenwoordiger van de cliënt zoals genoemd in lid 2.’

De Beroepscode 2017 bedoelt in deze bepaling met ‘de vertegenwoordiger van de cliënt zoals genoemd in lid 2’ de wettelijk vertegenwoordiger(s).

Artikel 11 van de Beroepscode 2017 (Geheimhouding) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

- ‘1. De aard van de professionele relatie verplicht de pedagoog tot geheimhouding van hetgeen hem in verband met de professionele relatie met de cliënt ter kennis komt.
2. Indien de pedagoog meent dat het in het belang van de cliënt is dat informatie over de

cliënt wordt gedeeld met een of meer andere personen of instanties, zet de pedagoog zich in om deze informatie door de cliënt zelf te laten doorgeven, dan wel vraagt de pedagoog de cliënt expliciet om toestemming voor het verstrekken van de noodzakelijke informatie.'

Artikel 12 van de Beroepscode 2017 (Wettelijke meldrechten) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'1. Indien de pedagoog een redelijk vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld heeft, kan hij -zo nodig zonder toestemming van de cliënt- een melding doen bij het Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK). De pedagoog volgt bij signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld de stappen van de meldcode die op hem van toepassing is om tot een goed besluit te komen over het al dan niet doen van een melding.

(...)

3. Indien de Raad voor de Kinderbescherming, in het kader van een onderzoek naar de noodzaak van een kinderschermingsmaatregel, contact zoekt met de pedagoog, kan de pedagoog -zo nodig zonder toestemming van de cliënt- informatie aan de Raad verstrekken.'

Artikel 18 van de Beroepscode 2017 (Informatie aan de cliënt verstrekken over aard en doel van de professionele relatie) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'1. De pedagoog verstrekt aan de cliënt met wie hij een professionele relatie wil aangaan informatie over de aard, het doel van de professionele relatie en over de werkwijzen die de pedagoog hanteert. De pedagoog doet dit op een voor de cliënt begrijpelijke wijze. De artikelen 5, 6, 7 en 8 zijn daarbij van toepassing.

2. De informatie zoals bedoeld in lid 1 bevat tenminste:

* het doel en de aard van de professionele relatie (advisering, consultatie, diagnostiek, begeleiding, behandeling of wetenschappelijk onderzoek) inclusief de positie van de cliënt en de rol van de pedagoog in dit proces;

* indien de pedagoog in het kader van de professionele relatie met anderen (multidisciplinair of intersectoraal) samenwerkt: een beschrijving van de taken en verantwoordelijkheden van de verschillende professionals die betrokken zijn;

* de werkwijze tijdens de professionele relatie: de methoden en middelen die gehanteerd worden en de aard van de gegevens die over de cliënt verzameld worden;

* mogelijke (neven)effecten van de methoden en middelen die worden gehanteerd;

* (...);

* de rechten van de cliënt waaronder de rechten ten aanzien van het dossier en ten aanzien van eventuele rapportages, zoals beschreven in de artikelen 35, 36, 39 en 40. (...);

* de gebondenheid van de pedagoog aan de NVO-beroepscode;

* de wijze waarop de professionele relatie wordt beëindigd, onverlet de mogelijkheid van verlenging.'

9. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde

van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. De eerste klacht en de negende klacht komen op hetzelfde neer, namelijk dat verweerster bepaalde informatie niet vastlegde wat tot een onvolledig dossier heeft geleid en dat verweerster nooit een behandelplan heeft opgesteld. De eerste en de negende klacht worden hier daarom gezamenlijk behandeld.

Verweerster herkent zich niet in de klachten over de gebrekkige informatieverstrekking, zo verklaarde zij. Zij heeft klagers steeds juist, tijdig en volledig geïnformeerd. In haar verweer benoemt zij de documenten die aan klagers zijn verstrekt. Meer documenten zijn er niet. Klagers beamen dat zij deze documenten van verweerster hebben ontvangen. Het College gaat er gelet hierop vanuit dat verweerster de in het dossier aanwezige stukken steeds ook aan klagers heeft verstrekt. Niet is gebleken dat verweerster stukken heeft achtergehouden. Klagers hebben ook geen concrete documenten genoemd die in het dossier ontbreken. Verweerster stelt zich voorts terecht op het standpunt dat persoonlijke werkaantekeningen van de behandelaars van X niet tot het dossier behoren en daarom niet aan klagers verstrekt behoeven te worden. Het was aan verweerster om in haar rol van behandelcoördinator te bepalen welke informatie van klagers zij relevant achtte voor de behandeling van X en zij daarom in het dossier wilde opnemen. De klacht over de gebrekkige informatieverstrekking is niet gegrond.

Wat betreft de klacht dat verweerster heeft nagelaten een behandelplan op te stellen, merkt het College het volgende op. Artikel 18 van de Beroepscode 2017 bepaalt dat de pedagoog aan de cliënt met wie hij een professionele relatie aangaat, informatie moet verstrekken over de aard en het doel van de professionele relatie en over de werkwijzen die de pedagoog hanteert. De pedagoog doet dit op een voor de cliënt begrijpelijke wijze. Niet is gebleken dat verweerster aan deze voorwaarden heeft voldaan richting klagers -in hun hoedanigheid van gezaghebbende pleegouders- of richting pleegzoon X. Verweerster heeft geen schriftelijk behandelplan opgesteld, of mondeling aan klagers en pleegzoon X informatie verstrekt over de aard en het doel van de professionele relatie op de wijze zoals bedoeld in artikel 18 van de Beroepscode 2017. Hier is althans niet van gebleken. Zij verwijst naar het perspectiefplan van pleegzoon X, dat elke drie maanden werd geëvalueerd en aangepast, en verklaart dat dit tevens het behandelplan was. In het algemeen voldoet een perspectiefplan echter niet aan de vereisten van artikel 18 van de Beroepscode 2017. Het geeft 'slechts' een algemeen beeld van de jongere met een omschrijving van de lange-termijn-doelen. Het College gaat ervan uit dat dit in het geval van pleegzoon X ook zo is geweest. Verweerster heeft door na te laten deze bepaling toe te passen, niet gehandeld zoals van een redelijk bekwaam beroepsbeoefenaar mag worden verwacht. Deze klacht is gegrond.

3. De tweede klacht is dat verweerster heeft geweigerd om met klagers samen te werken of om met door klagers voorgestelde personen in gesprek te gaan. Klagers doelen met dit laatste op mevrouw A. die klagers na de zitting op 24 juni 2019 hadden gemandateerd om namens hen over de behandeling van X te beslissen.

Verweerster bestrijdt dat zij heeft geweigerd om met klagers samen te werken. Dit blijkt onder meer uit de afspraken die zij met klagers heeft gemaakt in de hoorzitting bij de interne klachtencommissie van Y op 20 maart 2019.

Tijdens het onderhavige onderzoek is niet gebleken dat verweerster niet met klagers heeft willen samenwerken. Wél bestonden tijdens de behandeling van X communicatieproblemen tussen klagers en verweerster. Dit heeft echter niet geleid tot het verbreken van het contact met klagers, voor zover het College kan vaststellen. Verweerster was voorts bevoegd om in haar e-mail van 22 mei 2019

klagers te wijzen op hun eigen verantwoordelijkheid in de contacten met Y over de behandeling van hun pleegzoon. Onvoldoende is ook komen vast te staan dat verweerster heeft geweigerd om met mevrouw A. in gesprek te gaan.

Hoewel de toonzetting van de e-mail van 22 mei 2019 direct was en het College begrijpt dat klagers hiervan zijn geschrokken, heeft verweerster hierin klagers terecht om toestemming gevraagd voor de vormgeving van de -volgens haar noodzakelijke- wijze van behandeling van pleegzoon X. Deze klacht is ongegrond.

4. De derde klacht is dat verweerster diverse vertrouwelijke stukken over de behandeling van X per gewone post naar klagers heeft gestuurd én dat verweerster zonder toestemming van klagers informatie over X heeft gedeeld met de gemeente, de Raad voor de Kinderbescherming en de kinderrechter.

4.1. Uit het onderzoek is gebleken dat verweerster inderdaad vertrouwelijke stukken per gewone post heeft verstuurd. In de hoorzitting bij de interne klachtencommissie heeft zij zich hiervoor verontschuldigd. Verzending van stukken vindt nu plaats per beveiligde e-mail en dit verloopt goed. Deze klacht gaat derhalve over een werkwijze die sinds de hoorzitting op 20 maart 2019 niet meer wordt gehanteerd. Deze klacht treft op dit onderdeel geen doel meer en is daarom ongegrond.

4.2. Wat betreft het verstrekken van informatie over X aan de gemeente wordt het volgende opgemerkt. Voldoende is komen vast te staan dat verweerster zowel procedurele als inhoudelijke informatie over X heeft gedeeld met de gemeente in juni en juli 2019. Zij wist niet dat zij dit niet meer mocht doen van klagers, zo verklaarde zij in de hoorzitting. De gemeente was immers vanaf de aanvang van de behandeling bij het dossier betrokken geweest.

Ondanks het feit dat klagers zelf alle verslagen die zij van Y ontvingen, doorstuurden naar de gemeente, diende verweerster als beroepsmatig handelend pedagoog klagers en X om expliciete toestemming te vragen voor het delen van informatie over X met de gemeente gelet op het bepaalde in artikel 11 van de Beroepscode 2017. Vast staat dat zij dit niet heeft gedaan. Voldoende staat ook vast dat klagers geen toestemming hebben gegeven voor het delen van informatie met de gemeente. De klacht is op dit onderdeel gegrond.

4.3. Wat betreft het delen van informatie over X met de Raad voor de Kinderbescherming en de kinderrechter, is het volgende van belang. Het College acht het voor de hand liggend dat verweerster vóór 24 juni 2019 geen contact heeft gezocht met de Raad maar dat de Raad haar heeft benaderd toen de Raad door klagers was benaderd met de vraag om bij de rechter om een voorlopige voogdijmaatregel te verzoeken. Klagers deden dit na ontvangst van verweersters e-mail van 22 mei 2019. Het College acht deze handelwijze van verweerster in de aanloop naar de zitting aanvaardbaar: de Raad was bekend met dit dossier omdat de Raad begin 2019 onderzoek had gedaan naar de visieverschillen tussen klagers en Y, resulterend in een rapportage van 3 mei 2019. Gelet op de wettelijke meldplicht van verweerster richting de Raad zoals neergelegd in artikel 12 van de Beroepscode 2017 heeft verweerster juist gehandeld door de Raad in de aanloop naar de zitting van 24 juni 2019 en desgevraagd, te informeren over de stand van zaken. Niet is gebleken dat verweerster zich rechtstreeks tot de rechter heeft gewend in de aanloop naar de zitting van 24 juni 2019. Deze klacht is ongegrond. Voor zover de klacht het handelen van verweerster richting de rechter en de Raad betreft ná de zitting van 24 juni 2019, wordt naar het navolgende verwezen.

5. De vierde klacht is dat verweerster ná de zitting van 24 juni 2019 geen contact heeft opgenomen met Veilig Thuis maar zich in plaats hiervan rechtstreeks en uit eigen beweging heeft gewend tot de

Raad en de kinderrechter met de eis dat klagers uit het gezag werden gezet.

Vast staat dat verweerster zich inderdaad bij brieven van 9 en 18 juli 2019 rechtstreeks en uit eigen beweging tot de kinderrechter en de Raad heeft gewend met het advies om het gezag over X te beleggen bij een gecertificeerde instelling en niet meer bij klagers. Zij heeft dit gedaan, zo verklaarde zij in de hoorzitting bij dit College, vanwege de onveilige situatie die voor X zou kunnen ontstaan nu klagers hun gezag wilden inleveren. Het College is van oordeel dat verweerster hiermee buiten de grenzen is getreden van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. Verweerster kan als gedragswetenschapper haar zorgen over de ontwikkeling van een kind delen met de Raad. Het zich direct tot de rechter en de Raad wenden met het verzoek om een voorlopige voogdijmaatregel te treffen, gaat echter een stap te ver. Dit behoort tot de taak en verantwoordelijkheid van de Raad. Een pedagoog behoort zich hier terughoudend op te stellen. Strikt genomen had verweerster voorts een melding bij Veilig Thuis moeten doen nu zij vreesde voor een structureel onveilige situatie, of zij had Veilig Thuis moeten consulteren. Het College betwijfelt echter of in deze specifieke situatie een dergelijke melding of een dergelijk consult een meerwaarde zou hebben gehad.

Deze klacht is gegrond.

6. De vijfde klacht is dat verweerster onjuiste informatie heeft verstrekt aan de Raad en de kinderrechter. Hiervan is niet gebleken. Evenmin is gebleken dat verweerster voor klagers onbekende informatie heeft gedeeld met de Raad of de kinderrechter.

Deze klacht is ongegrond.

7. De zesde, zevende en achtste klacht zijn samengevat dat het dossier van X niet compleet is, dat klagers geen stukken hebben ontvangen terwijl zij deze al vanaf augustus 2018 opvragen, dat klagers het recht is ontnomen op verbetering van gegevens in het dossier en dat verweerster klagers geen kopie stuurt van het dossier of klagers inzage geeft in het dossier. Vanwege hun onderlinge samenhang worden deze klachten hier gezamenlijk behandeld. Hierboven is overwogen dat verweerster de in het dossier aanwezige stukken steeds ook aan klagers heeft verstrekt en dat niet is gebleken dat verweerster stukken heeft achtergehouden. Klagers hebben ook geen concrete documenten genoemd die in het dossier ontbreken met uitzondering van het behandelplan. Van een incompleet dossier is evenmin gebleken. Voorts hebben klagers niet benoemd welke stukken zij al vanaf augustus 2018 opvragen bij verweerster en welke informatie in het dossier onjuist zou zijn. Klagers hebben deze klachten derhalve onvoldoende onderbouwd waardoor ze niet aannemelijk zijn geworden. Deze klachten zijn ongegrond.

10. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is gegrond op de volgende onderdelen: verweerster heeft niet voldaan aan het bepaalde in artikel 18 van de Beroepscode 2017 bij het aangaan van een professionele relatie met klagers en pleegzoon X, verweerster heeft nagelaten om klagers en X om toestemming te vragen voor het delen van informatie met de gemeente in juni en juli 2019 en verweerster heeft zich rechtstreeks en uit eigen beweging gewend tot de kinderrechter en de Raad met het advies om het gezag over X te beleggen bij een gecertificeerde instelling en niet meer bij klagers. De klacht is voor het overige ongegrond.

Gezien de ernst van het verwijtbaar handelen, legt het College aan verweerster de maatregel op van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van het lidmaatschap van de vereniging.

De voorwaarden waaronder de voorwaardelijk schorsing worden opgelegd, zijn dat verweester:

- een regionale beroepscodebijeenkomst van de NVO bijwoont voor de volledige duur van de bijeenkomst; én
- minimaal zes keer twee uur supervisie geniet bij een gekwalificeerd supervisor of zoveel uur als de supervisor nodig acht. De supervisie moet worden afgesloten met een door de supervisor goed te keuren reflectieverslag waarin verweester reflecteert op haar professioneel handelen in de onderhavige zaak in relatie tot de beroepscode.

De termijn voor het voldoen aan de voorwaarden is vastgesteld op één jaar en vangt aan op de eerste dag na het onherroepelijk worden van deze uitspraak.

Indien verweester niet binnen de gestelde termijn voldoet aan de voorwaarden, legt het College aan verweester de maatregel op van schorsing in de uitoefening van het lidmaatschap van de vereniging voor een periode van drie maanden. Deze termijn vangt aan op de eerste dag na afloop van de hierboven bedoelde termijn van één jaar.

Aldus gedaan op 15 juni 2020 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris